

Rakita Zoltán

namikusabban működő kis- és középvállalkozások között voltunk Magyarországon.

Hajóval, vasúttal érkező konténereket fuvarozunk. Ha lábon megyünk közúton, akkor az EU-ban fuvarozunk, ha pedig vasúton, akkor általában a csepeli szabad kikötőbe, vagy pedig a BILK-be érkeznek a rakott konténerek, amelyeket belföldön kell tovább fuvaroznunk. Negyvennégy saját autónk van, de dolgozunk alvállalkozókkal is. A saját járművekre saját alkalmazásban 52 gépkocsivezetőnk van. A Távol-Keletről meg Amerikából konténerben érkező bármilyen árut fuvarozunk, hűtőárut, meg normál kereskedelmi árut. A szállítmányok főleg a multinacionális cégek által importált alkatrész-alapanyagok, amelyeket Magyarországon dolgoznak fel és késztermékként exportálnak az EU-ba vagy az unión kívülre.

A napi problémáink közül a gépkocsivezetők hiányáról beszélt, nincsen megfelelő gépjárművezető-utánpótlásuk. Hogy ne álljanak az autók, ahhoz legalább 20-30 százalékkal több gépkocsivezetőt kell alkalmazniuk.

A problémák azért vannak, hogy megoldjuk - idézi a sokszor hallott mondatot, majd így folytatja - és nem azért, hogy ragozzuk őket. Ha úgy állunk a dolgokhoz, hogy problémák nincsenek, akkor nem érdemes bejönni a munkahelyre. Minden egyes nap, minden egyes adott munka, minden egyes adott fuvarfeladat hozhat magával egyfajta kihívást. Felfogás, temperamentum kérdése, hogy a kihívást megoldandó vagy akár már meg is oldott problémának tekintsük.

Torzalkodás helyett teremtsünk fórumot!

Áchim Mihály Miklós, az országos küldöttközgyűlés levezető elnöke úgy gondolja, a közgyűléssel nem lezárult, hanem éppenséggel kezdődik valami az egyesület, a tagság életében. Higgadtan, mégis indulatoktól átfűtött hangon igyekszik összefoglalni, mit gondol arról, ami az országos küldöttközgyűlésen elhangzott, s hogyan kellene tovább lépni.

bázis, és persze a MOL-kártya, ami már valóság. Ezek igazán a kisvállalkozók érdekeit szolgálják. Szerintem léte lehetne hozni egy nem üzleti alapon működő fuvarbörzét is. Most, amikor az életben maradásunk a tét, nem egymás ellen kellene fellépünk. Méltatlan az a torzalkodás, aminek tanúi lehettünk a közgyűlésen és előtte, némelyik regionális találkozón. Ha akarunk, ha élünk

- A kedvezményes tankolási lehetőségről, de még inkább azokról a távolabbi tervekről, amelyekről Wáberer György és Galambos István is beszélt, így az MKFE által létesítendő parkolóról, telephelyről, üzemanyag kútról egy régi közgyűlés emléke idéződött fel bennem. 2001 májusát írtuk, akkor még a MÁV Bevételi Igazgatóságán tartottuk a közgyűlésünket. Ott merült fel, hogy létesítsen az egyesület vámudvart Törökbálinton. Hárman - Nagy Imre, Kovács Pál és én - azonnal felajánlottunk 1-1 millió forintot. A tervből akkor nem lett semmi. Azóta persze nagyot változott a világ, már a vám is teljesen átalakult. A tanulság azonban nem veszítette el az aktualitását. Ne hagyjuk veszni az ötleteket, a jó kezdeményezéseket. Itt a biztosító egyesület lehetősége, a javító-

a lehetőséggel, itt van egy csapat, amelyik megmutathatja, mit képes elérni tehetséggel, jó gondolatokkal, együttműködéssel. Az MKFE-nek sok olyan értelmes, jó képességű tagja van, akiket egyelőre kevesen ismernek. Én most ezúton is kérek mindenkit, ne hallgasson tovább, tárja elénk, az egyesület nyilvánossága elé javaslatait, hasznosítható tapasztalatait. Javaslom, hogy az AutóKözlekedésben és az egyesület honlapján teremtsünk fórumot ezeknek a javaslatoknak a közzé tételére.

Tisztelt MKFE-tagok! Várjuk tehát az egyesület, a szakma, a tagság érdekében javaslataikat, ötleteiket, tapasztalataikat az ujzag@mkfe.hu címen, az AutóKözlekedés szerkesztőségében.